

56. Wspomnienie NMP Opolskiej

Po ukrzyżowaniu Jezusa, najbliżsi, którzy towarzyszyli Mu na Golgotę, podeszli bliżej krzyża. Była wśród nich Maryja, Jego Matka i Jan – umiłowany uczeń.

Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: „Niewiasto, oto syn Twój”. Następnie rzekł do ucznia: „Oto Matka twoja”. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. (J 19, 26–27)

Te słowa Jezusa, będące jednymi z ostatnich przed śmiercią, nazywa się Jego testamentem. Jezus, powierzając Maryję troskliwości Jana, a Jana opiece swojej Matki, powierzył Jej również wszystkich ludzi. Maryja stała się duchową Matką wiernych. Jak Jan zabrał Maryję do siebie, tak każdy wierzący również może zaprosić Maryję do swojego życia, podążać za Jej przykładem oraz powierzać się Jej opiece, ponieważ Ona zawsze prowadzi do swojego Syna i wskazuje na Niego. Często ta prawda przybliżana jest przez artystów – malarzy i rzeźbiarzy. W wielu wyobrażeniach ukazują Maryję w ten sposób, że trzyma na ręku swojego Syna. Czasami wprost dłonią wskazuje na Niego, podkreślając, że On jest najważniejszy. Tak właśnie ukazana jest Maryja w obrazie znajdującym się w kościele katedralnym pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego w Opolu. Jest on namalowany na lipowej desce. Przedstawia Maryję z Dzieciątkiem Jezus na Jej lewym ramieniu. W prawej dłoni Matka Boża trzyma jabłko. Głowę ma lekko schyloną w stronę Syna, który zwraca się ku Matce. Jezus prawą rękę unosi w geście błogosławieństwa, w lewej zaś trzyma księgę Pisma Świętego. Nie wiadomo, kto namalował ten obraz. Trudna do ustalenia jest również dokładna data i miejsce powstania obrazu Opolskiej Pani. Uważa się, że został on namalowany około 1480 r. na terenie Czech. Pierwotnie obraz znajdował się w kościele w Piekarach Śląskich, gdzie słynął łaskami. Potem przeszedł w ręce protestantów. W XVII wieku został zwrócony katolikom. Wtedy umieszczono go w głównym ołtarzu kościoła w Piekarach. Od tego czasu zaczął szerzyć się w mieście kult maryjny.

56. Wspomnienie NMP Opolskiej

W 1683 roku obraz został przewieziony do Opola, ponieważ obawiano się zbliżającego się najazdu tureckiego. Natomiast w Piekarach została jego kopia, przed którą modlił się spieszący pod Wiedeń z odsieczą Jan III Sobieski. Po zażegnaniu tureckiego niebezpieczeństwa obraz przewieziono do Piekar, ale w 1702 roku ponownie zawieziono go do Opola w obawie przed najazdem szwedzkim. Od tego czasu wizerunek Matki Bożej z Piekar pozostał już na stałe w Opolu. W Piekarach zaś zaczęła służyć łaskami

uprzednio pozostawiona tam kopia. W 1813 r. obraz został przeniesiony z kościoła jezuitów do kościoła pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego, gdzie znajduje się do dziś. Po II wojnie światowej nastąpiło nowe ożywienie kultu Matki Bożej Opolskiej, o czym świadczą liczne wota. Ważnym wydarzeniem była koronacja wizerunku koronami papieskimi. Dokonał jej papież Jan Paweł II w czasie swojej drugiej pielgrzymki do Polski. Stało się to 21 czerwca 1983 r. na Górze Świętej Anny, w 500-lecie istnienia obrazu Opolskiej Pani. W wydarzeniu tym uczestniczyło około miliona pielgrzymów przybyłych z całego Śląska.

Dzień 21 czerwca został ustanowiony w diecezji opolskiej wspomnieniem NMP Opolskiej, zaś w samym mieście Opolu ma rangę uroczystości. Jest on okazją do postawienia sobie pytania, czy żyjąc według Ewangelii, podążamy za Jezusem. Maryja trzymająca Jezusa i wskazująca na Niego, przypomina nam, że Jej Syn, umierając na krzyżu, dokonał zbawienia wszystkich ludzi. Ta prawda mocno wybrzmiewa właśnie w kościele katedralnym, gdzie znajdują się relikwie Krzyża Świętego. Zostały one przekazane do Opola w XI wieku, gdy w mieście powstawał nowy kościół. Z tego powodu zmieniony został wtedy herb miasta: do piastowskiego orła dodano połowę krzyża. Kościół poświęcono po ukończeniu budowy, 16

Protestanci – chrześcijanie, którzy odłączyli się od Kościoła katolickiego w XVI w.

Wota – symboliczne przedmioty ofiarowane Bogu jako podziękowanie.

56. Wspomnienie NMP Opolskiej

listopada 1295 r., nadając mu wezwanie Podwyższenia Krzyża Świętego. Na pamiątkę tego wydarzenia dzień 16 listopada obchodzony jest w katedrze opolskiej jako uroczystość Rocznicy Poświęcenia Kościoła Katedralnego. Można powiedzieć, że jest to rocznica urodzin najważniejszej świątyni w diecezji. Dlatego we wszystkich parafiach diecezji opolskiej jest ona obchodzona jako święto. Z kolei rocznica wezwania świątyni – Podwyższenie Krzyża Świętego – przypada 14 września. Ustanowiono je na pamiątkę znalezienia prawdziwego krzyża Pana Jezusa. Według tradycji dokonała tego w 326 r. cesarzowa, św. Helena. Krzyż Pana Jezusa został najpierw podzielony na trzy części, a potem w kolejnych wiekach na liczne małe cząstki, które jako relikwie trafiały do różnych kościołów na całym świecie. Dzień 14 września jest ważnym dniem w diecezji opolskiej nie tylko ze względu na odpust w katedrze. W tym czasie odbywają się również na Górze Świętej Anny diecezjalne uroczystości z obchodami kalwaryjskimi.

Fot. arch. klasztoru Ojców Franciszkanów na Górze św. Anny

W sobotni poranek, najbliższy daty 14 września, po uczestnictwie w porannej Mszy św. pielgrzymi udają się na kalwarię, by tam modlić się i rozważać słowo Boże. Wieczorem wszyscy ze świecami gromadzą się w grocie lurdzkiej na wieczornym nabożeństwie, któremu przewodniczy ksiądz biskup. Starajmy się uczestniczyć w tych obchodach, aby w modlitewnej wspólnocie powierzać Bogu całą diecezję i prowadzących ją biskupów.

- Kim stała się Matka Boża po wypowiedzianych z krzyża słowach Pana Jezusa „Oto Matka twoja”?

Maryja stała się duchową Matką wszystkich ludzi.

1. Odszukaj na stronie www.swanna.com.pl i zapisz w zeszytcie, kiedy w tym roku odbędą się na Górze św. Anny obchody kalwaryjskie z okazji Podwyższenia Krzyża Świętego.
2. Odszukaj i zapisz w *Pamiętniku biblijnym*: Łk 15, 7.

57. Święto Chrystusa Najwyższego Kapłana

Kapłan to człowiek, który składa ofiarę Bogu, poprzez modlitwę stara się żyć w łączności z Bogiem oraz prowadzi innych ludzi do Boga.

Najwyższym Kapłanem jest Jezus Chrystus, ponieważ tylko On w pełni pośredniczy między Bogiem i ludźmi oraz w pełni składa Ofiarę, bo z samego Siebie. Tylko on oddał swoje życie za zbawienie wszystkich ludzi. Jego ofiara nie ma końca, ponieważ jest uobecniata podczas każdej Mszy św. Przyszedł na świat, aby po sam krzyż wypełnić wolę Ojca oraz przekazać ją innym ludziom, a poprzez to przybliżyć ich do Boga. Uczynił to w sposób doskonały, ponieważ jest całkowicie zjednoczony z Bogiem Ojcem. Jezus doskonale reprezentuje przed Ojcem wszystkich ludzi, ponieważ prawdziwie nas umiłował, do końca wziął na siebie nasze winy, słabości i grzechy.

Mając więc arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosa, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Każdy bowiem arcykapłan z ludzi brany, dla ludzi bywa ustanawiany w sprawach odnoszących się do Boga, aby składał dary i ofiary za grzechy. (Hbr 4, 14–15; 5, 1)

Wszyscy kapłani w swojej kapłańskiej posłudze starają się naśladować Chrystusa. Składają Bogu ze swojego życia ofiarę za powierzonych sobie ludzi. Otaczają ich nieustanną modlitwą, przedstawiając Bogu radości i troski całej wspólnoty. Nauczają i udzielają sakramentów, aby wszyscy wierni mogli żyć w jedności z Bogiem. Przekazując ludziom Bożą wolę, prowadzą ich do Boga.

Kapłani pochodzą ze wspólnoty wiernych i są powołani do kapłaństwa nie po to, aby stanąć ponad ludźmi, ale po

57. Święto Chrystusa Najwyższego Kapłana

Fot. arch. Biura Prasowego Diecezji Opolskiej

to, aby z miłością im służyć. Jest to bardzo trudne zadanie. Dlatego kapłaństwo nie jest zawodem, ale powołaniem. To Bóg wybiera i powołuje kapłanów oraz obdarza ich niezbędnymi łaskami, aby mogli wytrwać w swoim powołaniu, nieustannie trwając w jedności z Chrystusem.

I nikt sam sobie nie bierze tej godności, lecz tylko ten, kto jest powołany przez Boga (Hbr 5, 4).

Dla zwrócenia uwagi wiernych na wagę sakramentu kapłaństwa oraz, aby otoczyć szczególną modlitwą wszystkich kapłanów, Kościół obchodził w 2010 r. Rok Kapłański. Jego owocem jest ustanowione przez papieża Benedykta XVI w 2012 r. nowe święto ku czci Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

Obchodzimy je w czwartek po niedzieli Zesłania Ducha Świętego. Jest ono okazją do podziękowania Bogu za dar kapłaństwa oraz zwrócenia się do Niego z prośbą o nowe i święte powołania kapłańskie.

Młodzieńcy powołani przez Boga do kapłaństwa przygotowują się do przyjęcia święceń w seminarium duchownym. Jest to wyjątkowe miejsce, które na sześć lat staje się dla nich domem. W nim studiują naukę Chrystusa, wspólnie modlą się i starają się duchowo przygotować do tego, aby żyć w całkowitej jedności z Chrystusem oraz prowadzić do Niego innych ludzi.

Przygotowują się do tego, aby stać się dla nich mostem, który łączy ziemię z niebem.

Każdy dorastający młody człowiek stara się odpowiedzieć na pytania:

- ⇒ Dlaczego Bóg dał mi życie?
- ⇒ Jakie zadanie przeznaczył mi do wypełnienia?
- ⇒ Co jest moim powołaniem?

57. Święto Chrystusa Najwyższego Kapłana

To modlitwa pomaga odpowiedzieć na te pytania. Dzięki niej można zrozumieć, że Pan Bóg powołuje do różnych zadań i odkryć swoje własne. Może będzie to poszukanie nowych lekarstw albo opieka nad chorymi, praca w zakładzie ojca, założenie rodziny, uprawianie pola lub zostanie kapłanem. Ważne jest, aby nigdy nie uciekać przed swoim powołaniem, ponieważ jego realizowanie daje radość życia i prawdziwe szczęście.

**Ty jesteś moim Synem,
Jam Cię dziś zrodził** (Hbr 5, 5).

Starajmy się w naszych modlitwach prosić Boga, aby obdarzał nasze parafie nowymi i świętymi powołaniami, ponieważ tylko dzięki posłudze kapłanów Chrystus jest obecny w Kościele.

Do Ciebie, Panie, wołamy – daj nam nowych pasterzy, otwórz serca ludzi młodych, którzy usłyszą skierowane do siebie Twoje słowa: „Żniwo wprawdzie wielkie, lecz robotników mało”. Amen.

- Jakie święto jest dla wiernych okazją do podziękowania Bogu za dar kapłaństwa?

Okazją do podziękowania Bogu za dar kapłaństwa jest święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

1. Odszukaj w DN *Nabożeństwo o powołania*, zapisz jego numer w zeszytcie, a wieczorem postaraj się odmówić z niego *Modlitwę o powołania*.
2. Odszukaj i zapisz w *Pamiętniku biblijnym*: Ef 3, 14–15.

58. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej

Pan Jezus szczególnie starannie przygotował swoich uczniów przed ustanowieniem Eucharystii. Dokonał cudu rozmnożenia chleba, aby zaspokoić głód podążających za Nim tysiące ludzi. Mówił Apostołom o tym, że otrzymają jako pokarm Jego Ciało. Będą mogli je spożywać jak zwykły, codzienny chleb, jednak dzięki Niemu dostąpią zbawienia i osiągną szczęście wieczne.

Podczas Ostatniej Wieczerzy **Jezus wziął chleb i odmówił błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje».** Następnie wziął kielich i odmówił dziękczynienie, dał im, mówiąc: **«Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów (...)**» (Mt 26, 26–29). Dodał również: **To czyńcie na moją pamiątkę** (Łk 22, 19), w których to słowach polecił Apostołom i ich następcom, aby czynili to samo, czyli sprawiali mocą Ducha Świętego, że chleb staje się Ciałem Pana Jezusa, a wino Jego Krwią. W ten sposób Pan Jezus pozostał z nami na zawsze: **A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata** (Mt 28, 20).

Każda Msza św. uobecnia mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa. Chrystus pragnie, aby cała wspólnota Kościoła brała udział w Jego zwycięstwie nad grzechem, szatanem i śmiercią. Obdarza wiernych potrzebnyimi w życiu łaskami.

Pamiątkę ustanowienia Najświętszego Sakramentu Kościół obchodzi w Wielki Czwartek. W czwartek zaś po uroczystości Trójcy Przenajświętszej obchodzi uroczystość Naj-

Fot. arch. Siostr Służebniczek Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji z Nysy

58. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej

świętszego Ciała i Krwi Chrystusa, czyli Boże Ciało.

Kościół od samego początku wyznawał wiarę w prawdziwą obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Według nauki Kościoła Pan Jezus jest obecny w każdej cząstce konsekrowanej Hostii. Dlatego z takim szacunkiem i troską wierni odnoszą się wobec każdego jej okruszku.

Eucharystia jest najważniejszym wyrazem naszego kultu składanego Panu Bogu. Jej celem jest życie wieczne wszystkich wiernych.

Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym (J 6, 54).

Ciało Chrystusa jest pokarmem naszych nieśmiertelnych dusz, dzięki któremu mogą wzrastać. Nie jest to tylko pokarm świętych, ale przede wszystkim grzeszników, którzy pragną nawracać się i podążać przez życie za Chrystusem.

Fot. arch. Siostr Służebniczek Ducha Świętego od Wieczystej Adoracji z Nysy

Inicjatorką ustanowienia uroczystości Bożego Ciała była w 1245 r. przeorysza francuskiego klasztoru augustianek, św. Julianna z Cornillon (1192–1258). Doświadczyła objawienia, w którym Pan Jezus pragnął, aby ustanowiono święto Najświętszej Eucharystii, właśnie w czwartek, po niedzieli Trójcy Świętej. W roku 1246 odbyła się pierwsza procesja eucharystyczna. Przeorysza doświadczyła z tego powodu różnych prześladowań. Otrzymała jednak wsparcie ze strony późniejszego papieża Urbana IV, dzięki któremu od 1251 r.

były organizowane kolejne procesje Bożego Ciała. Papież Urban IV wprowadził uroczystość Bożego Ciała w Rzymie, a później zatwierdził ją dla całego Kościoła.

58. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej

W dzień Bożego Ciała Najświętszy Sakrament jest niesiony w procesji eucharystycznej przez miasta i wioski. Na trasie procesji budowane są cztery ołtarze, przy których wierni zatrzymują się i rozważają tajemnice Eucharystii. Polecają Bożej opiece miejsca, w których mieszkają, uczą się i pracują.

I stacja: Eucharystia jest ofiarą.

II stacja: Eucharystia jest pokarmem duszy.

III stacja: Eucharystia jest zadatkiem życia wiecznego.

IV stacja: Eucharystia jest sakramentem jedności Kościoła.

Wieczorem w uroczystość Bożego Ciała organizowane są koncerty uwielbienia, podczas których wierni wspólnie śpiewają, z radością wystawiają wielkość Boga i dziękują za Jego nieustanną obecność w Najświętszym Sakramencie.

Przed tak wielkim Sakramentem upadajmy wszyscy wraz, niech przed Nowym Testamentem starych praw ustąpi czas.

Co dla zmysłów niepojęte, niech dopełni wiara w nas. Bogu Ojcu i Synowi hołd po wszystkie nieśmy dni.

Niech podaje wiek wiekowi hymn triumfu, dzięki, czci.

A równemu im Duchowi niechaj wieczna chwała brzmi.

Amen.

Św. Tomasz z Akwinu

Fot. P. Dobrowolski

- Za co dziękujemy Panu Bogu w uroczystość Bożego Ciała?

W uroczystość Bożego Ciała dziękujemy za prawdziwą i nieustanną obecność Pana Jezusa wśród nas w Najświętszym Sakramencie.

1. Odszukaj procesję Bożego Ciała w DN.
2. Zaprojektuj samodzielnie jeden z ołtarzy na procesję Bożego Ciała.
3. Odszukaj i zapisz w *Pamiętniku biblijnym*: J 1, 12–13.

59. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Czerwiec to miesiąc szczególnie poświęcony Sercu Pana Jezusa. Jego kult sięga już czasów średniowiecza. Zanim rozwinął się w całej wspólnocie Kościoła, miał charakter prywatny. Na Serce Pana Jezusa wskazywała szczególnie rana w Jego boku przebitym na Golgocie.

Jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. (J 19, 34)

Włócznia dosięgnęła samego Serca Zbawiciela. Serca, które tak bardzo ukochało wszystkich ludzi, że zaprowadziło Go aż na krzyż, na którym oddał za grzeszników życie. Do pierwszych czcicieli Serca Pana Jezusa

należały: św. Matylda, św. Gertruda oraz św. Małgorzata z Kortony. Szczególna zasługa w szerzeniu nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa przypadła św. Małgorzacie Marii Alacoque, która przekazała wiernym to, co jej objawił sam Chrystus. Dzięki niej Kościół ustanowił – w piątek przypadający po oktawie Bożego Ciała – uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (NSPJ).

Możemy mieć całkowite zaufanie do nieskończonego miłosierdzia Serca Jezusowego i możemy Mu powierzać wszystkie nasze troski, ale nie możemy zuchwale grzeszyć, nadużywając Jego dobroci. Każdy grzech przez nas popełniony bardzo rani Jego Serce. Jezus pragnie, abyśmy ze czcią wynagradzali Jego Sercu za grzechy popełnione przez nas i przez innych ludzi. Możemy to czynić, adorując Najświętszy Sakrament (tzw. Godzina Święta) oraz ofiarowując przyjętą Komunię św. jako przebłaganie za grzechy świata. Starajmy się o tym pamiętać w każdy pierwszy piątek miesiąca, niezależnie od tego, czy wypełniliśmy już warunek dziewięciu pierwszych piątków miesiąca czy jeszcze nie.

59. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Powinniśmy pozostać czcicielami Najświętszego Serca Pana Jezusa do końca naszego życia, ponieważ On nigdy nas nie przestanie kochać i na zawsze ma zapisane nasze imiona w swoim Sercu.

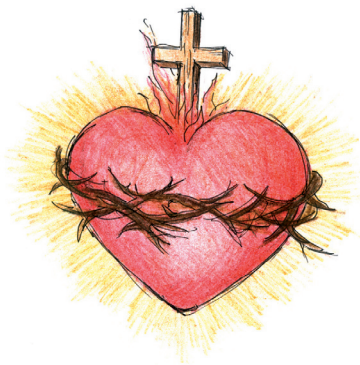
W czerwcu odprawiane są również w wielu kościołach nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Podczas nich wierni odmawiają *Litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa*, adorują Najświętszy Sakrament oraz powierzają siebie, swoich bliskich i innych ludzi Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

AKT POŚWIĘCENIA RODZAJU LUDZKIEGO NAJŚWIĘTszEMU SERCU PANA JEZUSA

O Jezu najłaskawszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas, korzących się u stóp Twego ołtarza. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy. Oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna cię wcale; wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu Najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do świętego Serca Swego. Królem bądź nam, o Panie, nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu. Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda rozdziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastała jedna owczarnia i jeden pasterz. Użycz Kościołowi Twemu bezpiecznej wolności. Udziel wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, żeby ze wszystkiej ziemi, od końca do końca, jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które stało się nam zbawienie. Jemu cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

Oprócz kultu Serca Pana Jezusa zaczął również rozwijać się kult Serca Maryi. Szczególnym Jego czcicielem był św. Jan Eudes, który jest nazywany „twórcą liturgicznego kultu Serca Jezusa i Maryi”.

W sobotę po uroczystości NSPJ Kościół obchodzi wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Okazją do ustanowienia tego wspomnienia było poświęcenie całego rodzaju ludzkiego Niepokalanemu Sercu NMP przez papieża Piusa XII w 1942 r.

59. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Miały to również uczynić poszczególne kraje. W Polsce stało się to 8 września 1946 r. na Jasnej Górze przed obrazem Jasnogórskiej Pani.

W pierwsze soboty miesiąca wierni starają się wynagrodzić za grzechy popełnione przeciwko Jej Niepokalanemu Sercu. Maryja pragnie ocalić grzeszników, dlatego stara się ich ostrzec przed konsekwencjami grzechu. Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca jest formą pomocy udzielanej grzesznikom, poprzez które możemy przepraszać Boga za grzechy, które go obrażają.

Pamiętajmy, aby uczestnicząc w nabożeństwie pierwszych czwartków, piątków i sobót miesiąca, modlić się za grzeszników oraz ofiarować w ich intencji Komunię św. Starajmy się również sami nie zasmucać Boga grzechami. Mamy wpływ na własne zachowanie. Postępowania innych ludzi nie możemy przemienić, ale możemy modlić się za nich, aby grzechami nie ranili Serca Pana Jezusa i Maryi.

A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. (Łk 2, 51)

- O co prosi Pan Jezus, wskazując na swoje zranione serce?

Pan Jezus prosi wiernych o przebłagalną modlitwę w intencji grzeszników. Szczególnie starajmy się o tym pamiętać w pierwszy piątek i sobotę miesiąca.

1. Odszukaj w DN *Litanie do NSPJ* i odmów ją wieczorem.
2. Odszukaj i zapisz w *Pamiętniku biblijnym*: Łk 15, 11–12.

60. Wakacyjne pielgrzymowanie

Pewnie już się cieszyacie i przebieieracie z radością nogami pod ławką. Chyba nawet wiem dlaczego. Wkrótce nadejdzie czas wakacji – czas zasłużonego odpoczynku, poznawania nowych miejsc oraz uczenia się.

Pewnie powiecie, że to pomyłka, bo w wakacje nie chodzi się do szkoły. Macie rację, w wakacje nie chodzi się do szkoły, ale człowiek uczy się każdego dnia, do końca życia. Może w te wakacje nauczycie się nowych zabaw od nowych kolegów; od cioci dowiedzie się, jak zagotować w słoiku czerwone buraczki z cukinią; od taty – jak dolać oleju w kosiarce do trawy; a od kuzynki, co trzeba zabrać ze sobą na pielgrzymkę. Co to jest pielgrzymka? Można powiedzieć, że jest to ruchoma szkoła Pana Jezusa. W ciągu roku szkolnego chodzimy najczęściej do zwyczajnej szkoły Pana Jezusa, którą są Msze św. i nabożeństwa w kościele parafialnym, spotkania w salkach katechetycznych i lekcje religii w szkole. W czasie wakacji Pan Jezus zaprasza nas, abyśmy wyruszyli z Nim w drogę. W rozmowie z Apostołami powiedział:

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem (...). (J 14, 6)

Więc warto wyruszyć w pielgrzymkową drogę, ponieważ idąc nią, dowiedzie się, jak wypełniać w codziennym życiu naukę Pana Jezusa oraz poznacie dużo lepiej siebie. Celem pielgrzymki jest zawsze miejsce poświęcone Bogu. Może znajdować się ono bardzo blisko, np. w sąsiedniej parafii lub bardzo daleko,

np. w Jerozolimie. Dlatego na pielgrzymkę można wyruszyć w różny sposób. Można pojechać samolotem, autem, rowerem lub pójść pieszo. Można udać się na nią samemu, z rodziną lub z większą grupą osób. Jeżeli ktoś wybierze Górę św. Anny, to może wziąć udział w pielgrzymce dzieci, motocyklistów lub ministrantów.

Fot. www.pielgrzymka-opolska.pl

Fot. www.pielgrzymka-opolska.pl

60. Wakacyjne pielgrzymowanie

Fot. www.pielgrzymka-opolska.pl

Pielgrzymkowe drogi mogą nas również zaprowadzić na odpust, czyli imieniny kościoła. W czasie wakacji obchodzimy odpust św. Anny oraz św. Jacka. W czasie wakacji trzeba też pamiętać o udziale we Mszy św. w każdą niedzielę oraz w uroczystość Wniebowzięcia NMP (Matki Bożej Zielnej – przynosimy wtedy do poświęcenia w kościele bu-

kiety ziół i kwiatów). Uroczystość ta jest w szczególny sposób obchodzona na Górze św. Anny. Obchody kalwaryjskie trwają wtedy trzy dni od 14 do 16 sierpnia.

Jest jeszcze jedna wyjątkowa pielgrzymka, do udziału w której zaproszona jest cała diecezja. Jest to Piesza Opolska Pielgrzymka na Jasną Górę. Odbywa się ona zawsze w drugiej połowie sierpnia. Bierze w niej udział pięć strumieni: opolski, nyski, kluczborski, raciborski oraz głubczycki. Każdy z nich wyrusza z innego miejsca i do pewnego momentu wędruje swoją trasą, by w kolejne dni pielgrzymowania połączyć się z głównym strumieniem z Opola i wspólnie dojść w sobotę, po tygodniu pielgrzymowania, do Jasnogórskiej Pani.

Możliwości pielgrzymowania jest wiele, wszystkie jednak mają coś wspólnego: DROGĘ, czyli Pana Jezusa.

Idąc drogą widzi się wiele spraw wyraźniej. Poznaje się prawdziwą wartość butelki wody, kromki chleba czy spokojnego miejsca do spania.

W sercu niesie się różne intencje, czyli sprawy, które chcemy przedstawić i ofiarować Panu Bogu. Najczęściej są to prośby. Nie możemy jednak zapomnieć o podziękowaniach, ponieważ mamy za co Panu Bogu dziękować, ale mamy też za co Pana Boga przepraszać.

Opowiem Wam prawdziwą historię, która wydarzyła się na pielgrzym-

Fot. www.pielgrzymka-opolska.pl

60. Wakacyjne pielgrzymowanie

ce opolskiej. Trzeciego dnia pielgrzymowania, po jednym z postojów, wszyscy pielgrzymi, zgodnie z zasadą „krzyż idzie pierwszy, a my za krzyżem”, poszli na skrzyżowaniu w prawo, ponieważ starszy ministrant niosący krzyż poszedł właśnie tą asfaltową drogą. Po kilkudziesięciu metrach z końca pielgrzymki dobiegł do wszystkich okrzyk. Pielgrzymi

Fot. www.pielgrzymka-opolska.pl

zobaczyli księdza, który kilka lat był kierownikiem pielgrzymki. Stał na środku skrzyżowania i wskazywał ręką drogę, która biegła w lewo. Była węższa, bardziej kamienista i stroma. Nikt jednak nie zastanawiał się ani chwili, wszyscy pobiegli (ministrant z krzyżem pierwszy) lub poczłapali w kierunku wskazanym przez kapłana, nawet ks. biskup, który szedł z pielgrzymami. Wiedzieli, że nie warto podążać złą drogą, bo ona nie prowadzi do celu.

A Ty jaką drogą podążasz przez życie, czy jest nią Jezus? A może trzeba posłuchać głosu kapłana i coś zmienić w swoim życiu, aby dojść do celu, którym jest radość wieczna z Bogiem w niebie.

Najlepiej pójść na pielgrzymkę z kimś starszym za zgodą rodziców. Tak jest różniej i bezpieczniej. Pamiętajcie jeszcze o tym, aby zabrać ze sobą:

- ⇒ **wiarę**, ponieważ dacie radę pokonać wszystkie trudności,
- ⇒ **nadzieję**, że Pan Bóg pomoże Wam dojść do celu,
- ⇒ **miłość** do bliskich, którzy będą na Was czekać w domu, gospodarzy, którzy udzielą Wam schronienia oraz wszystkich ludzi, którzy z Wami podążają pielgrzymkową drogą,
- ⇒ **uśmiech**, bo otwiera wszystkie serca i drzwi.

**Wędrujcie Drogą,
którą jest Chrystus,
a zawsze dojdziecie do celu!**

Zostańcie z Bogiem :)

i pomyszkujcie na stronie <http://pielgrzymka-opolska.pl>

